

Za dekleta:

Knjiga »Slovensko dekle«, ki je kašipot našim mladenkam, je šla že v tisočih izvodih v roke slovenskih deklet. Sprejeli pa smo večjo količino knjig v razprodajo in sicer **za polovično ceno, dokler traja zaloga:** namesto 12 Din stane le 6 Din in se naroča pri

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

bogato obloženi mizi sladkih jedil smo se spomnili tudi črnih zamorčkov, ki niti črnega kruha nimajo. Nabralo se je 32 Din.

Sv. Martin pri Vurbergu. Po dolgoletni in mučni bolezni, previden s tolažili svete vere, je dne 25. maja ob pol desetih dopoldne zatislil za vedno svoje oči g. Janez Vouda, vpokojeni orožnik in posestnik v Ciglencih. Pogreb pokojnega, kateri je zapustil zalujočo ženo in dva sinova, se je vršil v nedeljo dne 27. maja, ob enih popoldan, na farno pokopališče. Bil je skrben gospodar in dober oče svojih otrok. Sveti naj mu večna luč!

Sv. Martin pri Vurbergu. Krasni maj se je poslavljajal od nas, tudi življenje zvestega častilca Marijinega je šlo k zatonu. Dne 25. maja so otožno zapeli šmartinski zvonovi in oznanili, da je umrl, previden s sv. zakramenti v starosti 69 let g. Janez Vouda, posestnik ter vpokojeni orožnik v Ciglencih. Rajni si pač zasluži, da se ga spominjamo v našem listu. Bil je pravi katoliški mož in oče svoje družine. Čeravno je bil rajni 6 let priklenjen na bolniško posteljo, vendar je svoje verske in stanovske dolžnosti vestno izpolnjeval, bolečine, katere mu je nakopala kruta usoda na večer njegovega življenja, je kljub vsemu, a brezuspešnemu prizadevanju, da bi se bolezen oblažila, mirno in udano prenašal do poslednjega izdihaja. Rajni je bil mož pravega krepkega značaja. Ni bil priljubljen samo pri bližnjih sosedih in sorodnikih, ampak je užival ugled daleč na okrog. Bil je dolgo let orožnik in si je tamkaj nakopal kal bolezni. Kako je bil rajni priljubljen, je pokazal njegov pogreb. Kljub skrajno slabemu vremenu ga je dne 27. maja spremljala k večnemu počitku skoraj polovica župnije. Domači moški pev-

ski zbor mu je zapel na domu in ob grobu ganljive žalostinke. Rajni zapušča ženo in 2 sina. Bodi ti zemljica lahka, nam pa ostaneš v trajnem spominu!

Gornja Sv. Kungota. Dne 10. junija, tretjo pobinkošno nedeljo, se vrši v tukajšnji župniji velika slovesnost: praznovanje praznika presv. Srca Jezusovega. Dve sv. maši. Prva ob šestih, druga po slovesni procesiji s kipom presv. Srca Jezusovega po vasi, in slovesna pridiga. Živimo težke čase, zato vsi od blizu in daleč dne 10. junija počastit presv. Srce Jezusovo v Gornjo Sv. Kungoto. Po sv. maši se vsa župnija na novo posveti božjemu Srcu in mu priseže večno zvestobo. Omahljivci in mlačneži, pridite, da se osebno prepričate o ljubezni našega ljudstva do presv. Srca Jezusovega, in vnelo se bo tudi Vaše srce ob tem slovesnem trenutku.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Pretekli mesec smo k zadnjemu počitku spremili dobro in blago mamico Ano Salamun iz Oseka, staro 67 let. Živela je krščansko in je tudi vse otroke krščansko vzgojila. Posebno pa je pa-

zila na to, da se niso v njeni hiši čitale brezverske knjige in slabo časopisje. Naj ji Bog v nebesih bogato poplača vsa njena dobra dela! Preostalin naše sožalje!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Na binkoštni pondeljek sta bila v naši župnijski cerkvi poročena g. Ciril Zupe, banovinski cestni nadzornik v Ljutomeru, in gđc. Anica Sert. Na mnoga srečna leta! — Suša je naši župniji že dosti škodovala. Slabo kažeta krompir in koruza. Tudi sadja bo zelo malo, pa še tega nam hočejo ugonobiti požrešne gosenice. — Na novi cesti Sv. Benedikt—Lomanoše pridno delajo. S trakovanjem so prišli že do ščavniskega mostu. Če bo šlo tako dalje, bo do zime cesta skozi do Sv. Benedikta gotova. Saj nam je res najno potrebna. V režijski odbor za novo cesto je bil mesto razrešenega odbornika č. g. Gomilška imenovan splošno znan, ugleden gospodar in vzoren družinski oče g. Leopold Mlinarič iz Ihove. Častitamo! — Smrt pri nas oblastno nastopa. Dozdaj imamo že 25 mrličev, med njimi enega, ki je sam posilil šel na oni svet. V sredo smo pa pokopali pridno Je-

Redka odgojiteljica.

Lokavce in šla na Bučočovce. Nikjer ji ni prestrigla poti živa duša, kaj šele kak Kruc! Sama se je dobro zavedala, da bi zašla lahko v nevarnost na kratki poti iz Bučočovca na Veržej. Po tej ravni so se gotovo podile kručevske potrulje ali celo večji oddelki. Sklenila je, da bo vprašala Bučočovčane kako in kaj, potem šele zaključila svoj pohod. Ni šlo z Bučočovčani tako na lahko, kakor je mislila prvotno. Vsled jedva prestane plenitve Kručev se je vse skrilo ter zbežalo pred njo. Kmetje so jo imeli za Kruca, ki jih hoče speljati v materinščini v past in jim zagosti ponovni čardaš. Z izpraševanjem po Kručih in njihovih oporiščih ni bilo nič. Obupani obrazi Bučočovčanov so ji govorili dovolj, da je moral gospodariti prokleti Madžar strahovito po celem Murskem polju.

Pri pogledu na opustošenje se ji je rodila druga misel: Kaj, če so se polastili Kruci celo Veržeja? Najbrž bo že tako, ko pa oče ni prihitel kljub dogovoru Šmiklavčanom na pomoč. In če bo našla mesto rojstnega kraja — kup pepela? Negotovost ji je nagnala mravljinca po celem telesu. Z drhtečo roko je otipala Marijino svetinjico krog vratu in jo stisnila krčevito. Zatek k Materi božji ji je vlil novega upa-

nja, da tako kruto je ne bo preslepila usoda. Svetinjico je snela z verižice, jo pritislila na ustnice in z njo v desnici je ostavila Bučočovce in jo ubrala ne glede na morebitno nevarnost naravnost v Veržej. Naglica ji ni mogla škodovati. Bila je že tako blizu rešitve in jo je oplazovala le še nesigurnost, če ni mogoče njen Veržej — tabor Kručev! Z Marijino pomočjo in pod njenim varstvom se je preverila, da domači trg ni razvalina in ga stražijo ter čuvajo sorojaki — strelici.

Vida je bila sedaj tik pred domom. Ob njenem pojavu je udaril tambur na boben. Veržejci so se zbirali na okopih, če se morda ne upa nad nje kak goljatski »Oberkruc«. Ni šlo kar gladko in zlahka, predno je dopovedala junakinja domačinu Tomažu, da tiči v moški preobleki res Ropoševa Vida in ne kak dolgopeti Kruc.

Ko so imeli Veržejci v svoji sredini pravo Vido, niso samo bobnali, da, celo trobili in korakali v sprevedu k »hauptmanu«. Ta je spal po srečno uspelem izpadu in plenilnem izletu med Kruce onstran Mure.

do da so bili nesrečniki. Vsekakor se je morala odigrati pragozdna žaloigra pred več desetletji. Raziskovalci in njih nosači so postali v obnemoglem stanju žrtev napada divjakov, ki so postrelili ekspedicijo z zastrupljenimi puščicami. Mrtve so izropali, ker niti eden ni imel prstana ali kakega drugega dragocenega predmeta. Okostnjake so zagreblili člani najnovejše in zgoraj omenjene belgijske ekspedicije.

3000 slik v eni sekundi.

Angleški fotograf je zgotovil aparat, s katerim napravi v 1 sekundi 3000 slik.

(Dalje sledi.)